

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto eduardo rege [et] mar. Cap[itulum]. Ivij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Rex iste tate fuit gravitatis: ut vis non sine maxima causa puocaret in risum: unde et semel cum die pasche post prandium valde rideret: et ex hoc oēs mirarent: dixit rex quod per spiritum viderat septem dormientes in celo more: qui dudum super latus dextrum iacuerat: severos in sinistram: qui donec sic manerent: multe in orbem perfectiones future forent. Sed post decursum annorum centum: iterum ad latus dextrum se verteret. Directi sunt autem a baronibus nuncii ex anglia in greciam ad montem predicium apud ephesum civitatem. Qui per oia sicut rex dixerat contigisse inveniunt. Nam donec illuc nuncii pervenerunt: oēs ephesorum populi: quod septem dormientes in sinistram versi fuissent penitus ignorarunt. Qui tamen modicis antea diebus super dextrum latus illos cognoverant dormientes. **H**ic etiam rex circa pauperes liberalissimus et humilis fuit. Nam die quodam pauperem contractum incedere non valentem propter latorem eum deo devotus rex in humeris suis assumpsit: et ipsum a regali palatio usque ad sancti petri ecclesiam batulavit. Hic etiam septies in hora consecrationis christum in carne conspexit in manibus sacerdotum. Qui regno feliciter disposito quiescit in pace anno domini. **M. c. lxx. id. octobris.** Sepultus iuxta beati petri altare ubi et miraculis claret.

De sancto eduardo rege et mar. Cap. lviij.

Edwardus martyr

Erex secundus anglorum: filius eduardi regis: una cum patre annis duobus cum dimidio regnavit. Tunc visa est stella cometes apud vicum regium: qui dicitur caluar: significans persecuciones in regno subsequentes. Nam clerici intrusi et criminosi a suis ecclesiis: per distantium archiepiscopum cantuariensem expulsi nova prelia suscitaverunt omnibus pene ecclesiis denastatis: quos tamen virtute divina puniunt: ut supra dictum est in vita sancti distant. **vij. idus septembris.** Cum autem mortuo egdaro rege eduardus adhuc juvenis esset: et elfrida noverca eius olim regis uxoris filium suum proprium puerulum: necdum annorum septem regem facere procuraret: et ob hoc cum quibusdam ex baronibus conspiceret. Distantus eduardum: utpote cui regnum tanquam primogenito de iure debebat: contra votum illorum coronavit. Unde et regina turbata in morem regis machinari cepit. Cum autem die quadam eduardus de venatione fessus rediret: et illa sitiens poculum portasset fateres ab eadem inducit: regem potenter sicca percussit et occidit. Et cum sero esset circa corpus ipsius: subito divina luminaria inveniunt. Quibus tactu claudus gressum: et mutus loquendi usum continuo recuperavit. Tunc ad corpus eius elfrida regina in equo venisset: ut quasi se de nece eius inculpabilem simularet: dum redire vellet: equus se

inde nullo modo movere potuit: mutatusque alio equo similiter et tertio sicut et prior contigit: unde ab omnibus de morte regis rea iudicata est. **De** pultus est autem rex condigno matris honore in raculis clarus. **Elfrida** vero regina in desultione quam deus fecerat in clericos ecclesiarum persecutores de homicidio condigne penituit: et in melius vitam mutavit.

De sancto Theophilo episcopo et confessoze. Cap. lix.

Theophilus episcopus

Theophilus apud antiochiam floruit. Qui sextus a beato petro apostolo eiusdem ecclesie sedem tenuit: et vir eruditissimus multa sapientia claruit: plurimosque libellos composuit. In testimonium liberos tres ad Anatholium scripsit. Adversum Ihermogenum heresim alium. Exstant etiam alii elegantes ad edificationem ecclesie pertinentes: composuit et contra martionem librum unum. Super euangelio et prouerbis salomonis commentarios se legitime beatus tradidit hieronymus: qui cum superiorum elegantia non videns sibi congruere. Qui etiam marci antonini imperatoris temporibus in pace quiescit tertio idus octobris.

De sancto Theophilo confessoze. Cap. lx.

Theophilus confessor

Theophilus in ciuitate cilicie claruit. Qui cum esset ecclesie vicedominus ecclesie asticas res: utpote moribus et scientia precipuus optime gubernauit: quem clerus et populus nimium diligebat. Tacante vero episcopatu: ipsum in pontifice omnis populus elegit: sed theophilus se indignum iudicans omnino recusauit. Ad metropolitani autem violenter a populo ducitur: et in episcopum sibi dari ab omnibus postulatur. Sed ipse penitus renuens: vis ab ipso dimittitur: et alius in episcopum consecratur. Post dies modicos ad suggestionem emulorum quorundam theophilus ab episcopo de officio deponitur: et in locum eius quidam ex aduersariis surrogatur. Desperans iste iudeum magum adiit: et eius auxilium imploruit. Quem ille nocte extra ciuitatem adduxit: et diligenter monuit ne crucem sibi imprimeret: aut christum vel agnes nominaret. Vocante autem mago demones insinuit homines candidari eidem apparuerunt: qui cum cercis ardentibus ad regem ipsorum diabolum in throno aureo sedere: illum adducunt. Pro quo iudeus genui ergo ipse auxilium postulauit. Ille theophilum officium restituendum et maiorem adhuc faciem dum premittebat: dum tamen hic christum et matrem velis abnegare: et diabolo professionem facere: et abnegationis chiropographum manu propria scribere. **Theo**